Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Alithia

1882-02-04

þÿ · µ ¹ Ã ± ³ É ³ ® º ± ¹ Ä · Â µ » » · ½ ¹ º ® Â

þÿ ³ » Î Ã Ã · Â µ ¹ Â Ä ± ´ ¹ º ± Ã Ä ® Á ¹ ± . . .

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/11280

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 23/4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1882 ΑΡΙΘ. 59

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

[illegible]

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ Γραφεῖον καὶ Τυπ[illegible] Ἁγίου Ἀνδρέου ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Δημητρ Χατζηπαύλου ἀριθ. 59
Ἐκδότης ὁ συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. P[illegible])

(Συνέχ. ἐκ τοῦ ἡγουμένου φύλλου).

4.) Ἡ εἰσαγωγὴ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὰ δικαστήρια ἐπεβάλλετο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς κατοχῆς ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας· καὶ ὅμως ἐνῷ ἐγένετο ζήτημα καὶ ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ καὶ προεκάλεσε τὰς ἐπισήμους δηλώσεις τοῦ γεραροῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς α΄. Ἰουνίου, ἐν τούτοις ὁ Μ. Ἁρμοστής, καὶ ὅτε πάλιν ὁ κ. Ἀρθοὺρ ἀνήγγειλε νέαν ἐπερώτησιν περὶ τῆς γλώσσης τῶν δικαστηρίων, ἔγραφε τῷ λόρδῳ Κιμβερλέϋ τὴν 22 Ἀπριλίου 1881. "Κατὰ νόμον ὅλα τὰ πρακτικὰ τῶν νιζὰμ δικαστηρίων κρατοῦνται τουρκιστί· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς προφορικαὶ καὶ γραπταὶ καταθέσεις, ὡς καὶ ἀναφοραί, γίνονται δεκταὶ εἰς Ἀγγλικήν, Γαλλικήν, Τουρκικὴν καὶ Ἑλληνικήν, δὲν ἀπερρίφθησαν δὲ καὶ εἰς Ἰταλικὴν γλῶσσαν γεγραμμέναι." ἤτοι λέγει ὡς νέον ὅ,τι ἐγίνετο καὶ πρὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς. Περιπλέον ἐσμὲν ἠναγκασμένοι νὰ προσθέσωμεν ὅτι, δὲν ἀληθεύουσι τὰ λεγόμενα καὶ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς, ὡς ἀπεδείχθη ἐν ταῖς ἀνακρίσεσι τῆς Λεμησσοῦ καὶ ὡς ἐγράφη ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων ἡμῶν πρὸς τὸν κατὰ τὸ 1879 Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ ἐκθέσει τῆς 22 Ἀπριλίου ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι [illegible]

[illegible] ἡμῖν προσώπων, θὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ ἐξουδετεροῖ πᾶσαν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου μεταρρύθμισιν τοῦ ὑφ' ἑαυτῆς ἐγκαινισθέντος μισελληνικοῦ συστήματος καὶ ὅταν ἀκόμη ἀνέβαινεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καὶ μᾶλλον φιλελεύθερον τῶν φιλελευθέρων κόμμα, ἂν ὑπῆρχεν. Ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐκθέσει παρενείρει δεξιώτατα πρῶτον μὲν ὅτι, ὁ ἰσχύων νόμος ὁρίζει ῥητῶς ὅτι πρέπει νὰ τηρῶνται τουρκιστὶ τὰ πρακτικά, ὅπερ δὲν ἀληθεύει, πιστεύομεν, διότι τὸ ἄφινε νοούμενον ὁ τοῦρκος νομοθέτης· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὁριστικώτερον τὸ τόσον σεβαστὸν νιζὰμ διαγράφει τὰ δικαιώματα τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ δὲν ἔτυχεν ἴσης χάριτος· δεύτερον δὲ καθιστᾷ νοούμενον ὅτι, ἂν εἰσήγετο ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀντὶ τῆς τουρκικῆς, θὰ ἐξωγκοῦτο περιπλέον ὁ προϋπολογισμός· πρᾶγμα ἥκιστα ἀληθές, διότι, ἂν τὴν θέσιν τῶν Τούρκων γραμματέων ἐλάμβανον Ἕλληνες, θὰ ἔγραφον καὶ τὰς εἰδοποιήσεις καὶ τὰς κλήσεις διὰ τὰ χωρία (ὡς καὶ ἡ τουρκικὴ διοίκησις αὐτὴ ἦτο ἠναγκασμένη νὰ γράφῃ καὶ ἔγραφεν ἑλληνιστὶ καὶ πρὸς τοὺς Τούρκους χωρικοὺς αὐτοὺς) καὶ δὲν θὰ εἶχον ἀνάγκην νὰ ἀγγαρεύωσι τὰ Ἑλληνικὰ μέλη τῶν συμβουλίων, τὰ λαμβάνοντα τὸ ἥμισυ μὲν τοῦ μισθοῦ [illegible], τὸ τρίτον δὲ τοῦ [illegible]

[illegible] τι νόμων ἐπανορθούντων τὰς ἀτελείας τῆς ἐκμυζητικῆς καὶ τυραννικῆς τουρκικῆς νομοθεσίας, κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ νόμους χείρονας καὶ τῶν τουρκικῶν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, οὐ παύεται ζητῶν νομοθετικὸν συμβούλιον ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ, ἀφοῦ μάλιστα ἡ ἄνευ οὐδενὸς νέου νόμου καὶ παρὰ τὸν ὑπάρχοντα ἀφαίρεσις τῶν δικαιωμάτων τῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἀφῆκε τοὺς διοικοῦντας ἡμᾶς νέους Κυρίους ἐλευθέρους νὰ δαπανῶσι τοὺς ἱδρῶτας τοῦ λαοῦ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε «ἐξοδεύω Ἐγγλέζικα» νὰ σημαίνῃ «σπαταλῶ ἀσκόπως.» Ἀλλ' ἀφοῦ εἴπωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ὅτι, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἡμετέρας Διοικήσεως, διαταχθεὶς ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου του πρῶτον μὲν νὰ ὑποβάλῃ τὸν προϋπολογισμὸν εἰς τὸ λεγόμενον νομοθετικὸν συμβούλιόν του, οὗ τὴν πανίσχυρον πλειονοψηφίαν ἀποτελεῖ ἡ Α. Ἐξ. μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου Της, ἀπέκρουσε τὴν ἰδέαν, ὑποκρινόμενος ὅτι τρέμει ἀναλογιζόμενος τὸν σφοδρὸν πόλεμον (τῶν ὑπαλλήλων) κατὰ τῶν (μεγάλων) μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων (αὐτῶν), καὶ δεύτερον ὅτι, διαταχθεὶς ἐπίσης ν' ἀφῇ ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ νομοθετικοῦ συμβουλίου, ἀπαγορεύει μέχρι σήμερον τὴν εἴσοδον καὶ τηρεῖ διὰ ζαπτιέδων τὰς θύρας τῆς αἰθούσης, μὴ ἐπιτρέπων οὐδενὶ ἀκροατῇ τὴν εἴσοδον, ἀφοῦ, λέγομεν, εἴπωμεν ταῦτα τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ἐπαφίνομεν εἰς τὴν κρίσιν αὐτῶν νὰ κρίνωσιν, ἐὰν δικαιούμεθα περιμένοντες νὰ εἰσαχθῇ εἰς Κύπρον γνήσιον ἀντιπροσωπευτικὸν πολίτευμα, ἐν ὅσῳ ἂν χρόνῳ [illegible] μὲν ἂν μας ἀγαπᾷ (ἂν) δὲν μας ἀγαπᾷ" ὁ Μ. Ἁρμοστὴς καὶ ὁ Μέντωρ αὐτοῦ κ. Πέβιλ.

Ἐσχάτως ἔσχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδωμεν ἐν συνόλῳ τὴν οἰκονομολογικὴν ἔκθεσιν, ἣν ὁ κ. Κ. Ρωσσέτος ἐπέδωκε τῷ κ. Ε. Φαίρφηλδ. Ἐπισταμένως ἀναγνόντες αὐτὴν ὁμολογοῦμεν τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου, ὅπερ σὺν τῇ σαφηνείᾳ καὶ καθαριότητι τῆς ἐκφράσεως, κέκτηται καὶ τὸ πειστικὸν ἕνεκα τῶν δι' ἀριθμῶν συνοδευομένων συγκριτικῶν πινάκων. Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, καταγίνεται ἤδη ὁ κ. Ρωσσέτος εἰς τὴν καὶ Γαλλιστὶ μετάφρασιν τῆς ἐκθέσεώς του, προτιθέμενος νὰ δημοσιεύσῃ αὐτήν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὅμως τινῶν προσωπικῶν παρατηρήσεων περιεχομένων ἐν τῷ ἀγγλικῷ πρωτοτύπῳ.

Ἡ ἔκθεσις διαιρεῖται εἰς τόσα τμήματα, ὅσα καὶ οἱ κλάδοι τοῦ νῦν διοικητικοῦ ἡμῶν συστήματος. Λαβόντες προηγουμένως τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν, δημοσιεύομεν ὀλίγα τινὰ τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων. Ἀναπτύσσων τὸ περὶ τῶν διοικητῶν τῶν διαμερισμάτων ζήτημα ὁ κ. Ρωσσέτος λέγει.

"Καίτοι τὸ διοικητικὸν σύστημα, ὅπερ εἰσήγαγεν εἰς Κύπρον ὁ Σὶρ Γάρνετ, ἔχει ὁμοιότητά τινα μὲ ἐκεῖνο, δι' οὗ οἱ Τοῦρκοι διῴκουν τὴν νῆσον πρότερον, ἡ διὰ τοῦτον τὸν λόγον οἱ κάτοικοι ἔπρεπε νὰ ὦσιν ἐξοικειωμένοι μετ' αὐτοῦ, δὲν [illegible] γλικῶν Ὑπουργείων [illegible] μάλιστα [illegible] νὰ ἐφαρμόσῃ ἄλλο σύστημα [illegible] τὰς [illegible] ταγματάρχας ἰδέας ἢ καταργήσῃ τὰ νῦν ὑπάρχον, ὅπερ [illegible] πατρικῶς ἢ ὑγιῶς [illegible] φέρει μεθ' ἑαυτοῦ μεγάλα [illegible] τρόπον στρατιωτικῆς αὐθαιρεσίας."

Διὰ τῶν δικαστικῶν μεταλλαγῶν καὶ μεταρρυθμίσεων, [illegible] ὁ [illegible] πουργος τῶν [illegible] νὰ εἰσαγάγῃ [illegible]

Διὰ τοῦ παρὰ τοῦ κ. Ρωσσέτου

προτεινομένου σχεδίου, τὰ χρέη τῶν ἐν τοῖς διαμερίσμασι διοικητῶν, μεταβιβαζόμενα εἰς τὴν κατάλληλα, οἰκεῖα καὶ φυσικὰ αὐτῶν τμήματα, ὥσπερ συγγάνει ἐν παντὶ καλῶς ἐννοουμένῳ διοικητικῷ συστήματι, ἐκλείπουσιν. Ἑπομένως καὶ ὑπάλληλος οὐδεμίαν ἔχων ἐνασχόλησιν ἀπολαβίσταται περιττός.

Ἐνταῦθα ὁ κ. Ρωσσέτος ἐρωτᾷ ἄνεν ταῖς τοσαύταις ὑπὸ τῶν Ἄγγλων κατεχομέναις χώραις, ἐκτὸς τῶν Ἰνδιῶν, εὑρίσκωνται ἐν διαφόροις διαμερίσμασι διοικηταί, ὥστε νὰ ἀνέχωνται αὐτοὺς καὶ οἱ Κύπριοι καταβιβρώσκοντας δίκην ἀκριδῶν τοὺς κόπους τῶν ἐνδεῶν φορολογομένων.

Ἐπίσης ἐρωτᾷ, τίνες ἄλλαι εἰσὶν αἱ σπουδαιότεραι αὐτῶν ἀσχολίαι, ἡ ἡ ἀτελὴς καὶ ἀνώμαλος αὐτῶν ἐπιτήρησις ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσοδημάτων, καὶ εἰς τί ἄλλο καλὸν συνέτεινεν μέχρι τοῦδε ἡ διὰ τῶν παραλόγων καὶ παρανόμων ἀποφάσεών των νὰ ὑποτιμήσωσι τὸ γόητρον τῆς Ἀγγλικῆς δικαιοσύνης; Καταλήγει δὲ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ τμήματος τούτου ἀπὸ £ 13,700, εἰς £ 8,-500. Λέγει πρὸς τούτοις ὅτι, ἂν καὶ ἐλαττοῖ τοὺς μισθοὺς ὅλων τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων οὕτως, ὥστε νὰ μὴ δύνανται οἱ ὀλίγοι ἐκλεκτοὶ νὰ πλουτήσωσι τόσον ταχέως, ὅσον ἐπιθυμοῦσιν, ἀφίνει οὐχ ἧττον τὰς μισθοδοσίας αὐτῶν πολλῷ μείζονας ἐκείνων, ἃς ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν ἐν παρομοίαις θέσεσιν ἐν τόσαις ἄλλαις ἀποικίαις, ἔνθα καὶ τὰ εἰσοδήματα καὶ ὁ πληθυσμὸς εἶναι σχετικῶς ἀνώτερα τῶν τῆς Κύπρου. Συνοδεύει δὲ ταῦτα πάντα ὁ κ. Ρωσσέτος μετὰ λεπτομερῶν πινάκων τῶν μισθοδοσιῶν, πληθυσμοῦ καὶ εἰσοδημάτων ἑκάστης ἀποικίας.

Τὸ τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας, ὅπερ ἀπορροφᾷ τὸ τρίτον τῶν ὅλων ἐξόδων τῆς νήσου, εἶναι τὸ θέμα ἐκτενοῦς κεφαλαίου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀποδεικνύεται δι' ἀριθμῶν ἡ γινομένη σπατάλη. Ὁ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐκταθῶμεν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου. Περιοριζόμεθα σήμερον νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ κ. Ρωσσέτος ὡς ἔμπειρος διαγνώστης ἔθηκε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ μέρους, ἔνθα κεῖται ἡ ἐσωτερικὴ πληγή. Παραλείποντες ὅσα ἀναφέρει περὶ παρανόμων ἐπιχορηγήσεων καὶ περὶ ἀντιφασκουσῶν ἐκθέσεων, ἃς οἱ ἀνώτεροι Ἄγγλοι ὑπάλληλοι ἔπεμψαν, λέγομεν μόνον ὅτι καταλήγει εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων καὶ τούτου τοῦ τμήματος κατὰ £ 3,400. Παρέχει δὲ ταυτοχρόνως εἰς τὸν πτωχὸν φορολογούμενον χωρικὸν τὴν ἀστυνομικὴν προστασίαν ἐκείνην, ἣν δικαιοῦται νὰ ἔχῃ, ἐνῷ ἡ πολυπληθὴς νῦν ἀστυνομικὴ δύναμις κατατρίβεται μεταξὺ ἐν ταῖς πόλεσι, καθ' ὃν καιρὸν οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ χωρικοὶ, ἀποτελοῦντες τὴν πολυπληθεστέραν μερίδα τῶν φορολογουμένων, στεροῦνται αὐτῆς. (1)

Ἐν τῷ περὶ ἐκπαιδεύσεως τμήματι, ἰδοὺ τί γράφει ὁ κ. Ρωσσέτος.

"Αν ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ προσηλυτισμοῦ ἢ τῶν γυνικῶν θρησκευτικῶν θεωριῶν του ὁ Ὀρθόδοξος Ἕλλην δὲν ᾖ τόσον φανατικὸς ὅσον ὁ Ὀθωμανὸς, μετὰ δυσπιστίας ὅμως ἐλίπει πᾶσαν ξένην ἐπέμβασιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων του, διότι ἐδιδάχθη παρὰ τῶν συνήθων αὐτοῦ διδασκάλων νὰ θεωρῇ ὡς ἐθνικὸν τὸ τῆς ἀνατροφῆς ζήτημα. Ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος ὑπῆρξε ἠμέποτε τὸ σύνηθες ὄργανον, ὅπερ μετέδιδε τὴν ὀλίγην ἐκείνην παίδευσιν, ἣν εὑρίσκει τις μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἥτις ἐχρησίμευσε καὶ χρησιμεύει εἰσέτι ὡς μέσον ὅπως μανθάνῃ ὁ λαὸς πῶς νὰ ὑποθάλπῃ μᾶλλον τοὺς ἐθνικοὺς αὐτοῦ πόθους, ἢ ἀποκτᾷ μείζονας γνώσεις καὶ θρησκευτικὰς πεποιθήσεις"

.....

Τὸ τμῆμα τῶν μηχανικῶν, ὅπερ ἀποκαλεῖ «πολυτελῆ ἐγκαθίδρυσιν, πρὸς καταστατάλησιν, «ἀλλὰ νομίμως, τοῦ δημοσίου πλούτου» τὸ τοῦ γεωμετρείου, τὸ τοῦ λογιστηρίου καὶ τῶν οἰκονομολογικῶν, ἅπαντα λεπτομερῶς ἐκτίθενται καὶ ἐπὶ τούτων αὖθις θέλομεν ἐπανέλθει.

Ἐν τέλει ὁ κ. Ρωσσέτος διισχυρίζεται, προτάττων τοὺς συγκριτικοὺς αὐτοῦ πίνακας, ὅτι ἐκτὸς τῆς οἰκονομίας, ἣν ἐκ τῶν ἑνδεκα μόνον τμημάτων ἐξάγει, ἀνερχομένης εἰς £ 15,000, δύναται νὰ ἐπέλθῃ τοιαύτη ἐκ £ 25,000, ἂν κανονισθῶσιν αἱ μισθοδοσίαι ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὰς ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις ὑπὸ Βρετανικὴν ἐξουσίαν χορηγουμένας, καὶ χωρὶς ποσῶς νὰ προσβληθῇ ἡ Βρετανικὴ περὶ τὸ διοικεῖν ἀξιοπρέπεια, ὅπερ ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης προέβαλεν ὡς ἐπιχείρημα τῆς μὴ ἐλαττώσεως αὐτῶν, ἑπομένως καὶ τῆς ἑαυτοῦ πριγγιπικῆς.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗι "CYPRUS HERALD"

Ἡ σύνταξις τῆς 'Cyprus Herald' ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 14 φύλλῳ αὐτῆς ἐδημοσίευσεν ἄρθρον περιστρεφόμενον εἰς τὴν ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ" καταχωρηθεῖσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κον Γλάδστωνα καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἀνάσσης συναδέλφους αὐτοῦ.

Ἀναγνόντες τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀπορροῦμεν τί πρότερον νὰ οἰκτείρωμεν ἐν αὐτῷ, τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὴν ἔλλειψιν πάσης κατ' οὐσίαν ἀνασκευῆς ἢ τὸν ἀπερικάλυπτον μισελληνισμὸν, τὸν συγκεκαλυμμένον μισογλαδστωνισμὸν καὶ τὴν χαμαιζηλὸν ἐμπάθειαν τοῦ ἀρθρογράφου.

Αἱ περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ συντάκτου τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης θεωρίαι, δι' ὧν προκατάρχεται τοῦ ἄρθρου, οὐχὶ μόνον εἰσὶν ὅλως ἐκτετοπισμέναι, ἀλλὰ καὶ παντάπασι γελοῖαι· εἴτε Γερμανὸς ἢ Ρῶσσος ὑπήκοος τυγχάνει ὁ συντάκτης αὐτὸς, εἴτε ἐκ Γερμανοῦ καὶ Ρώσσου μετεβαπτίσθη εἰς Ἕλληνα ὑπήκοον, κατὰ περιστάσεις σπουδαίας ἢ ἁπλουστάτας, εἴτε Κύπριος ἢ Ἀθηναῖος, τοῦτο εἶναι ζήτημα ἄσχετον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ὅλως ἀλλότριον τῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς ἐρευνητικῆς μερίμνης τῶν ἀδοκίμων συζητητῶν ἡμῶν, ὀφειλόντων οὐχὶ νὰ ζητῶσι νὰ ἀνακαλύψωσι τὸν γράψαντα καὶ νὰ εἰκοτολογῶσιν ἀνεμωλίως ἐπὶ τῆς ἐθνικότητος αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ ἐνδιατρίβωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τούτου γραφόμενα καὶ νὰ ἀνασκευάσωσιν αὐτὰ, εἰ ὄντως εἰσὶν ἀνασκευῆς καὶ ἀναιρέσεως ἐπιδεκτικά.

Ἀλλ' ἡ ἄστοχος ἐκείνη παρέκβασις δὲν εἶναι ἡ μόνη. Ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀπελπιδι ἀμηχανίᾳ, καὶ ἐν Γασκωνικῇ πρὸς τὸν Κύπριον λαὸν ἀποστροφῇ, ἐπισείουσιν αὐτῷ τὸ φάσμα τῆς τουρκικῆς δυναστείας, ἂν οὗτος παρασυρθῇ ὑπὸ τῶν δημοκοπιῶν τῶν ριζοσπαστῶν καὶ δὲν ἐμβλέψῃ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον του, τοῦ Κου Γλάδστωνος μὴ ἔχοντος ἕτερόν τι νὰ πράξῃ ἢ νὰ ἀποδώσῃ αὖθις τὴν Κύπρον τῇ Τουρκίᾳ, ἐὰν δὲν παραιτῶμεν μεμψιμοιροῦντες καὶ ἀντιπολιτευόμενοι.

Ὀνθυλεύσαντες τὸ ἄρθρον αὐτῶν οἱ περὶ τὸν "Κήρυκα" διὰ τοιούτων καὶ παραπλησίων ἀκρισιῶν, ἐπελάθοντο δύο πραγμάτων, ἐφ' ᾧ καὶ προσερχόμεθα ἐπιλύοντες τῆς σφαλλομένης αὐτῶν μνήμης.

Πρῶτον, τὰ γραφόμενα ὑπὸ τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων ἐνταῦθα, οὐκ εἰσὶν ἀτομικαὶ τούτων γνῶμαι, καὶ διὰ νὰ πεισθῶσιν, οἱ ἀντιφρονοῦντες οὐδὲν ἕτερον ἔχουσι νὰ πράξωσιν ἢ νὰ ἀναγνώσωσιν αὖθις τὰ παγκύπρια ὑπομνήματα, ἔνθα ὁμοφώνως ἐκφρασθεῖσαι φυμπάντος τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς νήσου πληθυσμοῦ, καὶ ὧν ἡ πρὸς τὸν Κὸν Γλάδστωνα ἐπιστολὴ ἐστὶ φωτογράφημα ἀκριβές, ἔχον μόνον ἧττον συγκεκρασμένας τὰς χροιὰς καὶ μᾶλλον ἀνεπτυγμένα τὰ διαγράμματα· εἶτα ὁ κ. Γλάδστων καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐξήνεγκον πλέον ἢ ἅπαξ τὴν παρήγορον ῥήτραν, ληφθεῖσαν εἰς εὐφρόσυνον σημείωσιν ὑπὸ παντὸς Κυπρίου καὶ παντὸς Ἕλληνος, ὅτι ἡ Κύπρος οὐκ ἀποδοθήσεται πλέον τῇ Τουρκίᾳ. Εἰς τὰς μελλούσας καθ' ἡμῶν ἐφόδους αὐτῶν οἱ ἡμέτεροι πολέμιοι θέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει ὅτι, τὰ δύο ταῦτα ζητήματα εἰσὶ λελυμένα, καὶ ἀποβαίνει ἄντικρυς σκιαμαχία τὸ τιθέναι αὐτὰ ἐν ἀμφιβόλῳ.

Ἡ αὐτοδιοίκησις, ἡ προσοχθίζουσα τοσούτῳ τοὺς θιασώτας τοῦ ἀγγλο-τουρκικοῦ συστήματος τοῦ σοβοῦντος τανῦν, οὔτε ἄμεσον προσάρτησιν ὑποδηλοῖ, πολλῷ δ' ἧσσον δημοκρατίαν, εἰς τὴν προεδρίαν τῆς ὁποίας, ἐλλείψει εὐφυεστέρας ἐπινοήσεως, θεωροῦσιν ἀφορῶντα τὸν πτωχὸν ἐπιστολογράφον. Ἡ αὐτοδιοίκησις, Κύριοι, σημαίνει ἀλλοίωσιν καὶ ἀνατροπὴν τοῦ φαύλου καὶ ἑρμαφροδίτου καθεστῶτος, σκοπεῖ τὴν καταστολὴν τῶν δικαστικῶν ἀκολασιῶν, τὴν ἀναστολὴν τῶν ἀνοήτων καὶ παραβόλων ἀναλωμάτων, τὴν περικοπὴν τῶν ὑπερόγκων ἀντιμισθιῶν, τὴν τοῦ λαοῦ συμμετοχὴν ἐν τοῖς πράγμασι τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ἧς τὸ ἔδαφος ποτίζει διὰ τοῦ ἰδίου ἱδρῶτος καὶ ἐπότισε διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, καὶ ἔνθα βούλεται νὰ ἀσκῇ ἀναφαίρετον τὸν ἔλεγχον καὶ οὐχὶ νὰ βλέπῃ αὐτὴν ἐκθετον εἰς τὰς κερδοσκοπικὰς ὀρέξεις τοῦ τυχόντος τυχοδιώκτου καὶ ἕρμαιον τῆς αὐτοβούλου πολιτείας αὐτοχειροτονήτων δεσποτῶν.

Τὴν αὐτοδιοίκησιν βούλεται προσέτι ὁ Κύπριος καὶ δι' ἕτερον λόγον· αὕτη θέλει καταλήξει εἰς προσάρτησιν τῇ Ἑλλάδι καὶ κυρίως διὰ τοῦτο θέλει πρότερον νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἑαυτόν· ἄλλως τε, τὸ ζήτημα τῆς προσαρτήσεως εἶναι ζήτημα ἀκραιφνῶς χρηματιστικόν, διότι πάντα τὰ διπλωματικὰ κωλύματα καὶ αἱ ἀπὸ τῆς συμβάσεως δυσχέρειαι θέλουσιν ἀρθῇ ἅμα ἅπαξ εὑρεθῶσι τὰ λύτρα τῆς Κύπρου, ἅπαξ αὐτοδιοικηθείσης. Τὰ δὲ λύτρα ταῦτα δὲν εἶναι ἀνώτερα τῶν πόρων τῆς Κύπρου ἢ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Ἐὰν δὲ ἐκ τούτων ἡ Κύπρος θέλῃ, ἐπὶ καιρὸν, ἐπιβαρυνεσθαι διὰ βαρέων τελῶν, κεκτῆται, ἐστε βέβαιοι, ἀρκούσαν φιλοπατρίαν ὥστε ὑποστῇ ὀλιγάνας εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἰδίας ἀπολυτρώσεως καὶ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἑνώσεως αὐτῆς, ἑνώσεως ἀποτελούσης τὸν ὑπάτιον τῶν πόθων της καὶ βεβαίως οὐχὶ τὴν ἐσχάτην τῶν ἐλπίδων της. Ἐὰν δὲ διστάζωσιν οἱ περὶ τὸν Κήρυκα περὶ τῆς τοιάσδε

(1) Ἂς ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ Α. Ἐξοχότης καὶ ἂς μὴ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς ἐν Λευκωσίᾳ μᾶλλον διατριβοντας ἄγγλους ὑπαλλήλους νὰ διατηρῶσιν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν σωρὸν ὁλόκληρον ζαπτιέδων, ὅπως ὁδηγῶσι τὰ τέκνα των ἐν τοῖς περιπάτοις καὶ τρέχωσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραμικροτέρων οἰκιακῶν διαταγῶν. Βεβαίως τοιούτου εἴδους ὑπηρεσία συμφέρει, καθὸ παρεχομένη δωρεὰν διὰ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ πτωχοῦ φορολογουμένου Κυπρίου.

φιλοπατρίας τῶν Κυπρίων, ἅς ἀναγνώσωσι τὴν μεταγενεστέραν Κυπριακὴν ἱστορίαν ἵνα ἴδωσι τὰς ἀπαραμίλλους ἐθελοθυσίας τῶν Κυπρίων κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐξέγερσιν τοῦ 1821, στερξάντων οὐ μόνον περιουσιῶν ἀπώλειαν, ἀλλ' ἐπώδυνον θάνατον καὶ ἐπαίσχυντον ἀντὶ θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἐξωμοσίας. Οὕτωσὶ καὶ ἡμεῖς, ἐρρωμενέστεροι καθιστάμενοι ἐκ τῶν ἱερῶν ἐκείνων ἀναμνήσεων καὶ χάριν ἡμῶν αὐτῶν οὐχ ἧττον ἢ τῶν σκιῶν τῆς μαρτυρικῆς ἑκατόμβης, ἥτις διέγραψεν αἱματόφυρτον τὸν πρῶτον σταθμὸν τοῦ στρατευομένου Ἑλληνισμοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀναφωνοῦμεν: Ἔρρε πλέον, ζυγὸς καὶ δουλοσύνη! Πρόσελθε αὐτοδιοίκησις, πρόδρομε τῆς προσαρτήσεως τῇ μεγάλῃ ἐλευθέρᾳ πατρίδι, ἧς οὐδὲν κυριώτερον ἄλλο μέλημα ἢ νὰ συναγείρῃ περὶ ἑαυτὴν τὰ ἐν χαλεπῇ καὶ ταλαιπώρῳ ἀλημοσύνῃ διασκεδασθέντα τέκνα της.

Ἰδού, κύριοι τοῦ Κήρυκος, ὁποῖαι αἱ βουλαὶ ἡμῶν καὶ τὰ ἀληθῆ ἡμῶν συμφέροντα, καὶ οὐ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμοῦ. Πείσθητε περὶ τούτου καὶ ἀλλάξατε στρατηγικήν, ἵνα μὴ καταγελᾶσθε ἐπὶ ἀγνοίᾳ πραγμάτων παιδιῶδῶν καὶ ἀπτῶν ἢ καταφωρᾶσθε ὡς ἐθελοτυφλοῦντες, καθιστάμενοι οὕτω χείρονες τῶν ἀληθῶν τυφλῶν, κατὰ τὸ γαλλικὸν ἀπόφθεγμα: "il n' y a de pires aveugles que ceux qui ne veulent pas voir."

Ἐκ Κύπρου τὸν Ἰανουάριον 1882.

Εὐαγόρας φιλαλήθης.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡμῶν ἐξεδόθη ἀρτίως ἡ «ΑΣΘΕΝΗΣ ΛΥΡΑ» ἤτοι λυρικὰ ποιήματα ποιηθέντα ὑπὸ Β. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ. Ἕνια τῶν ποιημάτιων τούτων εἰσὶ γεγραμμένα ἐν Κυπριακῇ διαλέκτῳ. Ἀντὶ πάσης συστάσεως ὑπὲρ τοῦ εὐφυεστάτου ὄντως ποιητοῦ τῆς «ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΛΥΡΑΣ» ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ὅτι ὁ νέος οὗτος Κύπριος ποιητὴς δὲν ἠτυχήσε, κρίμασιν οἷς ἴσασιν οἱ τὰ κατ' αὐτὸν εἰδότες, νὰ καθεσθῇ οὐδ' ἐπὶ τῶν ἐδωλίων αὐτῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων Ἀλληλοδιδακτικοῦ Σχολείου, δι' ἀμόνης δὲ τῆς ἐνδελεχοῦς μελέτης καὶ ἀναγνώσεως κατώρθωσεν εἰς βαθμὸν ἀπίθανον ν' ἀναπτύξῃ τὴν ἐν ἑαυτῷ μουσικήν. Κυπρίων τῇ ἀληθείᾳ ὅτι τοιαῦταί ἀγαθαὶ φύσεις καὶ εὐφυάπνευμα, δυνάμενα ὄντως νὰ τιμήσωσι πάτριον ἔθνος, ἐν ᾧ ἐγεννήθησαν, παραδιατρίβουσι καὶ ἀφίνονται ἀνεκμετάλλευτα. Οἱ τὴν «ΑΣΘΕΝΗ ΛΥΡΑΝ» ἀναγνώσαντες δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλουσι πληρέστατα συμφωνήσει ἡμῖν.

Ὁ τοῦ ποιητοῦ σύντομος μὲν, ἀλλ' ἐκφραστικώτατος πρόλογος, ἔχει οὕτω.

"Κοντὰ ς' τὰ κελαδήματα τῶν ἀηδονιῶν
τὰ τόσα,
Ἀκούσετε κ' ἕνα πουλὶ ποὺ 'ναι τραυλὸ
ς' τὴν γλῶσσα.
Καὶ μὴν βλέπετ' ἂν δὲν 'μπορῇ σωστὰ νὰ
τραγουδήσῃ,
Δὲν εἶπ' ἀπὸ τὴν Καταλιὰν τὴν Ἴσκου
σμένη βρύση."

Ὁ διοικητὴς Κερυνείας κ. Στίβενσον καὶ ἡ εὐγενὴς σύμβιός του φαίνεται ὅτι ἦλθον εἰς Κύπρον σκοποῦντες νὰ ἐγκαθιδρύσωσιν ἐν αὐτῇ τὴν πρὸ τοῦ 1821 ἐποχὴν τῇ ἐπινεύσει καὶ ἐπιδοκιμασίᾳ τῶν προϊσταμένων ἐν τῷ τόπῳ ἀρχῶν. Ἐκτὸς τῶν πολλαπλῶν καὶ ποικίλων ἀθετιμιῶν καὶ παραδοξοτήτων τοῦ ἀπαραμίλλου τούτου ζεύγους, ὧν τοσάκις ὁ τύπος ἐποιήσατο μνείαν, καὶ ἡ κάτωθι ἐπιστολὴ ἐπικυροῖ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἡμῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ 19)31 Ἰανουαρ. 82.

Ὁ διοικητὴς Κερυνείας ἔκαμε νέα δαύματα. Προχθὲς ἐνῷ ὁ κ. Ν. Μιχαηλίδης μετὰ δύο ἄλλων ἤρχοντο εἰς Λευκωσίαν, ὁ κύριος Στίβενσον, ὅστις ἐκάθητο μετὰ τῆς κυρίας του ὑπὸ τὴν πυκνεῖαν σκιὰν τῶν ἐλαιῶν, ἠγέρθη καὶ σταματήσας ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ ἤρχισε νὰ λιθοβολῇ τὸν ῥηθέντα Ν. Μιχαηλίδην· ὁ λόγος δὲ τῆς ἀνοήτου ταύτης πράξεως εἶναι ὅτι ὁ κ. Μιχαηλίδης διέβαινε πρὸ τῶν δύο ἐπισημοτέρων καλπάζων καὶ ὁ διοικητὴς ἐθεώρησε τὸ τοιοῦτον προσβολή!! Φαίνεται ἔχει τὴν ἀπαίτησιν ὅπως πᾶς ὁ ἐνώπιόν του διερχόμενος ἀφιππεύῃ. Ἐνῷ ὁ Στίβενσον ἔλιθοβόλει τὸν Μ. καὶ τοῦ ἔθραυε τὸν βραχίονα, ἡ Στίβενσον ἐφώναζε "ζῶον γραικέ" καὶ διέταττε τοὺς ζαπτιέδες, οἵτινες ἦσαν μετ' αὐτῆς, νὰ συλλάβωσι τὸν Ν. Μιχαηλίδην, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ὁ δυστυχὴς νέος συλλαμβάνεται, φέρεται ἐνώπιον τοῦ Δαβῆ καὶ καταδικάζεται εἰς πρόσημον!!!

Ἡ Κυρία Στίβενσον ἀκολουθοῦσα τὴν συμβουλὴν, ἣν τῇ ἐδώκατε πρό τινος καιροῦ ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ", ἤρχισεν ἐπισκεπτομένη τὰ μοναστήρια, ἐλπίζω δὲ νὰ θαυματουργήσωσιν ἐπ' αὐτῆς οἱ Ἅγιοι.

Ὁ τῆς Λευκωσίας Δήμαρχος παρῃτήθη, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθη ὀθωμανός τις οὗ τὸ ὄνομα μοῦ διέφυγε τὴν μνήμην, εἶναι δὲ, ὡς ἔμαθον, ἀγράμματος καὶ ἄνθρωπος φαυλοτάτου χαρακτῆρος.

Λ. Ω.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσητε ἐν τῇ ἀξιοτίμῳ φύλλῳ ἡμῶν τὰ ἑπόμενα·

Ὅταν τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ ἐν Λάρνακι "Στασίνου" ἦλθεν ἐνταῦθα, ἐπληροφορήθην ὅτι κύριός τις, ὅστις φαίνεται εἶναι ἐκ τῶν τὰ πολλὰ ἐνδόξων, ἀναγνώσας τὸ κύριον ἄρθρον τῆς ἀνθείσης ἀξιολόγου ἐφημερίδος, ἐπαλάνησε τὸν τόπον διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς νέας ἐφημερίδος, ἥτις ἀμέσως ἐκ τοῦ πρώτου ἄρθρου της ὑποστηρίζει ἀρχὰς ἀνθενωτικάς [!], συνηγορεῖ δὲ ὑπὲρ αὐτονομίας τῆς νήσου· ἀπέδιδε δὲ ὁ ῥηθεὶς κύριος τὴν σύνταξιν τοῦ ἄρθρου ἐκείνου εἰς πρόσωπον, πανελληνίου μονονοὺκ ἀπολαύοντος εὐγνωμοσύνης διὰ ὅσα πρῶτος πάντων ἐμόχθησε καὶ μοχθεῖ ὑπὲρ τοῦ τόπου· ὁ πεπωρωμένος οὗτος κύριος ὁ "ἐξηντλημένος τό τε σῶμα καὶ τὸν νοῦν," ὡς ἰδίος ἄλλοτε, πρώτην φορὰν ἀληθῆ λαλήσας, περὶ ἑαυτοῦ εἶπε, λησμονήσας καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἑαυτὸν καὶ ἀποδίδων εἰς ἄλλους τὰ ἀνιτεθνικὰ καὶ ἀντιπατριωτικὰ φρονήματά του, ὅστις ἄλλα μὲν λέγει χάριν δημοκοπίας, ἄλλα δὲ σκέπτεται καὶ πράττει, εἴ τι ἄρα, ὡς ἐπληροφορήθην, καὶ ὅτι ἐπέστειλε πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ "Στασίνου" πολεμικώτατον ἄρθρον ἀντιπεξερχόμενον πρὸς τὸ πρῶτον ἀντεθνικὸν (sic) αὐτοῦ ἄρθρον! Καὶ ἐγὼ καὶ ὅσοι ἤκουσαν ταῦτα, ἀναγνόντες τὸ τοῦ "Στασίνου" ἄρθρον, οὐδὲν εὕρομεν τὸ ἀνθενωτικὸν καὶ προδοτικὸν καὶ χρῆζον κατὰ πολεμήσεως, οἷαν ὁ μεγαλόσχημος ἀκαταλόγιστος κύριος κατ' αὐτοῦ ἐκήρυξε θέλων νὰ συκοφαντήσῃ δωρεὰν ἄνδρας φιλοπάτριδας, ὧν οὐδὲ τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων εἶναι ἱκανὸς νὰ λύσῃ· ἠπορήσαμεν λοιπὸν λίαν διὰ τὴν τοσαύτην τύφλωσιν καὶ πώρωσιν τοῦ δημοκόπου ἀνδρὸς καὶ εἴπομεν ὅτι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑπερηλόντισε πάντα τὰ ὅρια τῆς ἀναιδείας καὶ ἀγυρτείας, περιεμένομεν δὲ τὸν δεύτερον ἀριθμὸν τοῦ "Στασίνου" ὅπως ἴδωμεν τί πρὸς καταπολέμησιν τοῦ πρώιου τῆς ῥηθείσης ἐφημερίδος ἄρθρου θὰ ἔγραφεν ὁ παρ' ἡμῖν δοκησίσοφος οὗτος ἀνήρ. Ἀνέγνωμεν λοιπὸν καὶ τὸν δεύτερον ἀριθμὸν τοῦ "Στασίνου" ἐξεπλάγημεν δὲ τὰ μέγιστα ἀντὶ πολεμικοῦ ἄρθρου ἰδόντες ἐπιστολὴν τοῦ ῥηθέντος ἐν τῷ "Στασίνῳ" συγχαρητήριον καὶ περιγράφουσαν τὰ περὶ τῆς παρ' ἡμῖν στρατιωτικῆς μουσικῆς! Ἠρωτήθη, ὡς ἐμάθομεν, τὸ περιεχὸν ὁ λόγος πρόσωπον περὶ τῆς διαγωγῆς του ταύτης καὶ ἀπήντησεν ὅτι ἡ πολεμικὴ πρὸς τὸν "Στασῖνον" διατριβήτου θὰ ἐδημοσιεύετο ἐν τῇ προσεχεῖ αὐτοῦ φύλλῳ· ἐξεδόθη καὶ ὁ τρίτος ἀριθμὸς καὶ ὅμως οὐδὲν οὐδαμοῦ ἀπηντήσαμεν ἐξ ὅσων ὁ ἀκαταλόγιστος καὶ ἀμετρόεπὴς οὗτος ἀνὴρ εἶπε, καί τοι πολὺ ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἐβλέπομεν τίνι τρόπῳ θὰ κατώρθου νὰ κατασήσῃ τὸ λευκὸν μέλαν ὁ ἄλλ' ἀναγινώσκων καὶ ἄλλων ἀντιλαμβανόμενος ἀνὴρ. Καταλήγομεν λοιπὸν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ μόνη ἀλήθεια, ἣν ἐν τῇ βίῳ του εἶπεν ὁ ψευδοφιλόπατρις οὗτος κύριος, οὗ τὸ ὄνομα θεωροῦμεν περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν, εἶναι ὅτι "ἐξειξηντλημένον τό τε σῶμα καὶ τὸν νοῦν."

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 20 Ἰανουαρ. 1882.

Εἷς φιλαλήθης.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ.

14)26 Ἰανουαρ. 1882.

Χαρῆτε, Συνεπαρχιῶται, Χαρῆτε! αἱ πύλαι τοῦ μέλλοντος τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν ἀνοίγονται, καὶ εἰς τὸ ἀέτωμα αὐτῶν Μαδώνιος δάκτυλος χαράττει "Σωτῆρι τος δενδροφυτεία".

Ναί, ναί, Συνεπαρχιῶται· εἰν' ἀληθῆ ταῦτα.

Ἐρρέτωσαν τὰ κακὰ στόματα καὶ αἱ κακαὶ γλῶσσαι. Ἡ παλαιὰ Σαλαμὶς (Ἀπμόχωστος) ἀναδείκνυται ὁσονοῦπω καὶ πάλιν ἀνθίζουσα καὶ κατῳκημένη, διότι ὁ σωτὴρ αὐτῆς ἀνέτειλεν, ὅστις, συνεπεία τῶν δενδροφυτειῶν, καὶ αὐτοὺς τοὺς Πρίγγιπας, καὶ αὐτοὺς τοὺς Δούκας θ' ἀναγκάσῃ νὰ ἐγκαταλείψωσι, τὰς Βερσαλίας καὶ τὸν Παυσίλυπον καὶ νὰ σπεύσωσιν ἀθρόοι πρὸς τὴν ἡμετέραν Σαλαμῖνα, ἔνθα ἐν μὲν καιρῷ θέρους θ' ἀναπαύωνται διασκεδάζοντες κάτω θεν τῶν δενδροσκιῶν, ἐν δὲ καιρῷ χειμῶνος θὰ εὐχαριστῶνται ἐπὶ τοῖς ἀφθόνοις υἱετοῖς, τοῖς ἔνεκα τῶν δένδρων συμβαίνουσιν. Ἡμεῖς, ὦ ἀγαθοί μου Συνεπαρχιῶται, θὰ προσορίχωμεν εὐφραινόμενοι καὶ χορεύοντες ὑπὸ τὰ ἀνεπτυγμένα ταῦτα δένδρα τῶν Πυρρίχιον, ἀναλογιζόμενοι ὅτι μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς περιφήμου ταύτης πόλεως καὶ μετὰ τὴν τόσων ἐτῶν τὴν μερὰν καὶ ἐδεχθῆ δουλείαν, ἀνέτειλε πάλιν ἡμέρα, καθ' ἣν εἴδομεν τὴν μητρόπολιν ταύτην τοῦ Εὐαγόρου, ἀνακτημένην τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς εὐκλειαν.

Καὶ τοῦτο ποῦ ἀποδοτέον;... ἀγνοεῖτε ;— ἀποδοτέον τῇ ἐν Κύπρῳ Σεβαστῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει καὶ τῷ ἐμπειροτάτῳ κ. Μαδὼν, ὅστις μεθ' ὅλην τὴν ἐγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ μετ' ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ πλουσίου τοῦ Δημοσίου Ταμείου, οὐχ ἧττον φειδωλῶς προσπαθεῖ καὶ καταγίνεται εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι δενδροφυτείαν.

Καὶ διατί φειδωλῶς; διότι..... ἀντὶ φυτῶν ἢ δένδρων, καταγίνεται φυτεύων σπόρους κερατίων, τερεβίνθων, ἀγριοκαλάμων καὶ λοιπῶν· διότι καὶ αὐτοὺς τοὺς σπόρους φυτεύει ἐν γῇ καταλλήλῳ [;] ἐν ᾗ ἠρέμα καὶ κατὰ μικρὸν βλαστήσουσι, καὶ ἀναπτυχθήσονται, ἵνα μὴ ἡ Κυβέρνησις διὰ μιᾶς ἐπὶ τῇ βλαστήσει των λάβῃ ἀνάγκην πολλῶν ἐξόδων.

Συγχάρητε λοιπὸν ἡμῖν ἅπασαι αἱ λοιπαὶ πέντε τῆς Νήσου Ἐπαρχίαι, ὅτι λίαν ταχέως, μετὰ αἰῶνατὸ πολὺ, θὰ ἔχωμεν δένδρα ἐν Σαλαμῖνι, τοὺς υἱετοὺς προκαλοῦντα καὶ τὰς ἀνομβρίας ἀποδιώκοντα.

Βαυκαλίσατε, πρὸς θεοῦ, τὸν Συντάκτην τοῦ τῆς Κύπρου "Κήρυκος" ἵνα μὴ ἐξυπνήσας βασκήνῃ τὴν δενδροφυτείαν ἡμῶν, "Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ" καὶ τὰ δένδρα μὴ βλαστήσωσιν.

Τιτζιρολίμνης.

Η ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ

κατὰ τὸν Γάλλον ALRERT GOUDRY

(Μετάφρασις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Ἡ ἱστορία ἀνέγραψε τοὺς λαβόντας χώραν εἰς Κύπρον σεισμούς. Ὁ Σενέκας λέγει ὅτι ἡ Πάφος συνεχῶς κατηρημώθη ὑπὸ τούτων· ὁ Εὐσέβιος ἀναφέρει ὅτι, πλέον ἢ ἅπαξ, ἐπὶ Αὐγούστου, ἡ νῆσος ἐδονήθη. Κατὰ τὸν Paul Diacre, τρεῖς τῆς Κύπρου πόλεις κατέπεσον ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Οὐεσπεσιανοῦ, κατὰ δὲ τὸν Marianus Scotus, ἐπὶ τοῦ Τίτου ὄρος τι τῆς Κύπρου ἐθραύσθη κατὰ τὴν ἀκρώρειαν καὶ ἐσφενδόνισε τοσοῦτον πῦρ, ὥστε κατέκαυσε τὰς πλησίον χώρας καὶ πόλεις μετὰ τῶν κατοίκων των. Ἡ διήγησις αὕτη ἔχει τὸ ὑπερβολικὸν, διότι ἡ νῆσος οὐδὲν ἐμφανίζει ἠφαιστείου ἴχνος, καὶ οἱ γεωλόγοι δὲν γνωρίζουσι παράδειγμα σεισμοῦ τοιοῦτον παράγοντος ἀποτέλεσμα. Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Cédrenus, ἡ πόλις τῆς Σαλαμῖνος ἐν Κύπρῳ ἀνετράπη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μεγά-

λου Κωνσταντίνου. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ὑπῆρξαν ἀρκούντως σθεναρὰ ὥστε νὰ ταράξωσι τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οὐχὶ τὴν φυσικὴν τάξιν οἱ μεγάλοι τιταγμοὶ τοῦ φυσικοῦ κόσμου παρῆλθον.

Τοιαῦτά εἰσι τὰ κυριώτερα συμβάντα τῆς γεωλογικῆς ἱστορίας τῆς Κύπρου· ὁποῖα ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα; εἰς τί κατέληξαν τοσοῦτῳ ἐκτενεῖς σχηματισμοὶ, τοσοῦτῳ τρομεραὶ ἀνατροπαί; ἐν τῇ ἐξάρσει των, τὰ ὄρη ἄφησαν μεταξὺ αὐτῶν κεντρικὰ πεδία, ἅτινα ἐκτεινόμενα ἀδιακόπως ἀπὸ τῆς δυτικῆς ἄχρι τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς φαίνονται ὡσεὶ ἀτελεύτητος ὁδὸς, προωρισμένη νὰ συνδέῃ πάντα τὰ μέρη τῆς νήσου. Ἐκτὸς τούτου ταινία γῆς σεσωρευμένη παράκειται σχεδὸν παντοῦ παρὰ τὰς ἀκτὰς, δίκην ρυμοτομημένης λεωφόρου σχηματισθείσης ὅπως ἐπηρεασθῇ τῇ θαλάσσῃ ἄχρι τῶν ὀρεινοτέρων περιοχῶν. Εἰς τοιαύτας θαυμασίας διατάξεις ἐπὶ τῇ τῶν συγκοινωνιῶν εὐχερείᾳ, ἡ Κύπρος κέκτηται τὸ προσὸν νὰ ᾖναι οὕτωσὶ διατεθειμένη, ὥστε ὀλίγοι τόποι παρέχουσιν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐπιφάνειαν, τοιαύτην ἔκτασιν ἀκτῶν· οἱ γεωπόνοι τυγχάνουσι τοσούτῳ ἐγγὺς τῶν αἰγιαλῶν ὥστε δύνανται νὰ ἐπιβιβάζωσι τὰ προϊόντα των ἐπὶ τῶν πλοίων. Ὁ πολιτισμὸς ἔβη γοργῶς πρὸς τὰ πρόσω ἐν τόπῳ, ἔνθα ἡ φύσις συνήγειρε τοσαύτας συγκοινωνίας εὐχερείας.

Οἱ Κύπριοι οὐδόλως ἠναγκάζοντο νὰ διαπλέωσι τὰς θαλάσσας πρὸς ἐκζήτησιν θησαυρῶν· Εὕρισκον τὰ πλούτη ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῶν ἐδάφει. Τὰ Ὀλύμπια ὄρη βρίθουσι μετάλλων, ἅπερ δὲν ἐκμεταλλεύονται σήμερον, ἀλλ' ἄλλοτε ἐξεμεταλλεύθησαν καὶ δὴ ἐπὶ μεγάλης ἀκτῖνος. Ἀπαντᾷ τις πολλαχοῦ τῆς νήσου ἀπείρους σκωρίων σωροὺς προερχομένους ἐξ ἀρχαίων χυτηρίων χαλκοῦ. Οἱ σύγχρονοι Κύπριοι δὲν φαντάζονται ὅτι ἄλλοτε ἡ βιομηχανία ἦν ἀρκούντως ἀνεπτυγμένη, ὕπως τόσαι σκωριῶν ποσότητες ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰς χαρακτηρίζουσιν ὡς προϊόντα ἀρχαίων ἠφαιστείων. Κατὰ τὸν Πλίνιον, ὁ Κυύρας, ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν, ἀνεκάλυψε τὴν τέχνην τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ χαλκοῦ. οὗτος ἐφεῦρεν ἐπίσης τὴν λαβίδα, τὴν σφύραν, τὸν μοχλὸν καὶ τὸν ἄκμονα. Ἡ τοῦ χαλκοῦ ἐκμετάλλευσις, καθ' ἣν ἐποχὴν ἦσαν σπανιώτατα τὰ μέταλλα, κατέστη διὰ τὴν Κύπρον πηγὴ ὑπερμέτρου πλούτου. Συνήθροισα πολλὰς τοιαύτας σκωρίας· ὁ κ. Terril ὅστις τὰς εἶχεν ἀναλύσῃ, δὲν ἀπήτησεν ἢ ἴχνη χαλκοῦ, ὅπερ ἀποδείκνυσι τὴν δεξιότητα τῶν ἀρχαίων ἐκμεταλλευτῶν. Τοῦ Κυπρίου χαλκοῦ ἐγένετο χρῆσις πολυειδὴς καὶ δὲν πρέπει νὰ μας ξενίσῃ, ὅτι οἱ Ρωμαῖοι τῷ ἀπέδωκαν τὴν προσηγορίαν Cyprum, ἀνακαλοῦσαν τὴν νῆσον αὐτὴν (Cyprus], ἔνθα ἀνερεύθη καὶ κατειργάσθη ποικιλοτρόπως. Δὲν φαίνεται ὅτι ὁ σίδηρος ἐξεμεταλλεύθη ἐν Κύπρῳ, μολονότι εἶναι ἐκεῖ κοινώτατος· τοῦτο ἐπικυροῖ τὴν γενικῶς παραδεδεγμένην ἰδέαν ὅτι ὁ σίδηρος ἐξεμετάθη πολλῷ βραδύτερον τοῦ χαλκοῦ.

Δὲν ἦσαν μόνον τὰ μέταλλα ὁ μόνος ὀρυκτὸς πλοῦτος. Οἱ σκληροὶ λίθοι τῶν Ὀλυμπίων ὀρέων ὑπῆρξαν λίαν περιζήτητοι· εἶναι γνωστὸν ὁποίαν ἀξίαν ἀπέδιδον οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν λίθων. Κατὰ τὴν τελειότητα τῶν τε ἐγγλύφων καὶ ἀναγλύφων δακτυλιολίθων οἱ μεταγενέστεροι ὑστεροῦσιν. Ἐπισκεπτόμενός τις ἐν Ρώμῃ, Νεαπόλει ἢ Φλωρεντίᾳ τὰ δωμάτια τῶν πολυτίμων λίθων, ξενίζεται ἐπὶ τῇ ποικιλίᾳ τῶν λίθων, ὧν ἐγένετο χρῆσις. Ὁ ἴασπις τῆς Κύπρου εἶναι ἰδίᾳ ἀξιοσημείωτος· ἤθελεν εἶσθαι προσφυέστατον διὰ τὰ περικαλλῆ μωσαϊκὰ ἐκ σκληροῦ λίθου, ἅπερ εἰσέτι κατεργάζονται ἐν Φλωρεντίᾳ. Ὁ ἴασπις εἶναι ἀφθονώτατος· βλέπει τις πρασίνους ἰάσπιδας, κιτρινοχρυσᾶς καὶ ἐρυθροὺς, ὁλουσφαιρικοτάτους. Τὸ λίθινον κρύσταλλον εἶναι κοινὸν· ἡ οὐσία αὕτη ἐγένετο ἀντικείμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τόσῳ παραδόξου ὑποθέσεως, ὥστε οἱ καθ' ἡμᾶς φυσιολόγοι μόλις δύνανται νὰ τὴν συλλάβωσιν. Ἐφρονεῖτο ὅτι τὸ λίθινον κρύσταλλον οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ὕδωρ σθεναρῶς πεπηγμένον. "Εὑρίσκεται, λέγει ὁ Πλίνιος, ἐκεῖ ἔνθα ὁ πάγος πυκνοῖ τὰς χιόνας τοῦ χειμῶνος καὶ βεβαίως εἶναι πάγος." Οἱ συγγραφεῖς ὑποδεικνύουσιν ἐν Κύπρῳ τὸν ἀχάτην, τὸν sanginon καὶ τὸν παιδέρωτα [paederos.] Ἐκ τῶν περιγραφῶν των ἐξάγεται ὅτι αἱ δύο τελευταῖαι αὗται οὐσίαι εἰσὶν ὁ ὀπάλλιος. Ὀρυκτόν τι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἀπεκαλέσθη Κύπριος ἀδάμας. Οἱ νεώτεροι περιηγηταὶ ὑπέλαβον ὅτι ἦν ἀκραιφνὲς λίθινον κρύσταλλον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι παραδεκτὸν, διότι οἱ ἀρχαῖοι, οἵτινες ἀκριβέστατα ἐγίνωσκον τὸ σχῆμα τῶν κουαρκίων κρυσάλλων δὲν ἠδύναντο νὰ συγχύσωσι τὰ κρύσταλλα ταῦτα μετὰ τῶν τῶν ἀδαμάντων, δύο πράγματα ἀλλήλων διάφορα. Εὗρον ὀρυκτὸν καλούμενον ἀνάλκιμον, ἅπερ ἐστὶ διαφανὲς καὶ διατεθειμένον εἰς κρύσταλλα περικαλλέστατα καὶ τοῦ αὐτοῦ συστήματος τοῦ τῶν ἀδαμάντων. Πιθανῶς αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία, ἣν ἀπεκάλεσαν κύπριον ἀδάμαντα· τοῦτο τυγχάνει τοσούτῳ μᾶλλον πιστευτὸν, καθ' ὅσον Στέφανος ὁ Λουζινιανὸς ὑπέδειξε τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐν λόγῳ ἀδαμάντων ἐν τῷ ἰδίῳ χώρῳ, ἔνθα συνήθροισε τὰ περικαλλέστερα κρύσταλλα τοῦ ἀναλκίμου. Ἀρχαῖοί τε καὶ νεώτεροι ἐλάλησαν περὶ τοῦ σμαράγδου τῆς Κύπρου, ἀλλ' εἶναι πιθανώτατον οἱ πλειότεροι τῶν σμαράγδων τούτων νὰ μὴ ὦσιν ἢ ὀρυκτὰ ὑπόχαλκα ἢ κυάνεια πρασινόχροα· Πράγματι, ὁ Πλίνιος περιγράφει τινὰς σμαράγδους τούτους ἔχοντας μῆκος τεσσάρων καὶ δέκα πήχεων· οὐδέποτε ἐγνώσθησαν λίθοι τοιοῦτοι τοιοῦτον ἔχοντες μῆκος. Ὁ Πλίνιος διηγεῖται προσέτι ὅτι ἐν Κύπρῳ "Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ βασιλέως Ἑρμία, παρὰ τὰ ἰχθυοτροφεῖα, ὑπῆρχε μαρμάρινος λέων, οὗτινος ἑκάτερος τῶν ὀφθαλμῶν ἀπετελεῖτο ὑφ' ἑνὸς σμαράγδου· τὸ ἀπὸ τούτων ριπτόμενον πῦρ εἰσέδυεν ἄχρι τῶν κυμάτων εἰς τρόπον, ὥστε οἱ θύνοι πεφοβισμένοι ἔφευγον. Ἐπὶ πολὺ οἱ ἁλιεῖς ἐξεκλήττοντο ἐπὶ τῷ πράγματι· τέλος ἀφῄρεσαν τοὺς σμαράγδους ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ λέοντος." Ἀλλὰ τοιοῦτοι λίθοι ἤθελον ἔχει ὄπειρον τὴν ἀξίαν καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξετίθεντο παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης. Ὁρᾷ τις προσέτι σημειωμένα ἐν ταῖς τῶν ἀρχαίων συγγραφαῖς πολυάριθμα ὀρυκτὰ προσφυῆ τῇ Κύπρῳ· τὸ χρῶσμα, τὸν ἀρμενιακὸν λίθον, τὸν ἀμίαντον κτλ. Ἀδιάκοπος ἡ τῶν ὀρυκτῶν τούτων ἐκμετάλλευσις συνετέλεσεν εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς νήσου.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὡραίων τεχνῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς οὐσιωδῶς ἐξήρτηται ἐκ τοῦ ὑλικοῦ, ὅπερ περιέχει τὸ ἔδαφος. Ὁ Θεόφραστος δικαίως παρετήρησεν ὅτι ἡ Κύπρος τυγχάνει ἡ περιοχὴ ἔνθα ὁ γύψος εἶναι ὁ ὡραιότερος καὶ ἀφθονώτερος· ἡ νῆσος αὕτη ἔτι προσέτι προμηθευομένη ἐκ καλοῦ τιταιώδους λίθου· δὲν περιέχει ἀληθῆ μάρμαρα, ἀλλ' αἱ ἀκταί της περιβάλλονται ὑπὸ λιθοτομίας· ἡ οἰκοδόμησις οὕτω εἶναι εὐθυωτέρα ἢ ἄλλου· ὁ μεσαίων ὑψῆκε πολλὰ λείψανα μεγαλοπρεπῶν μνημείων καὶ ὁ Στράβων μᾶς λέγει ὅτι ἡ Πάφος ἐκέκτητο ναὸν περικαλλέστατον· ἀτυχῶς ὁ λίθος δὲν διαρκεῖ καθάπερ τὸ μάρμαρον· οἱ ναοὶ ἐκεῖνοι κατέπεσον ἐνῷ οἱ τῆς Ἑλλάδος, ἀνεγερθέντες ἐκ μαρμάρου τῆς Πεντέλης καὶ τῆς Πάρου, μένουσιν ὄρθιοι, αἰωνόβια μορτύρια τοῦ δαίμονος τοῦ Φειδίου. Ἡ ἔλλειψις μαρμάρου ὑπῆρξε πρόσκομμα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γλυπτικῆς. Τὸ μόνον Κύπριον ἄγαλμα, περὶ οὗ οἱ ἀρχαῖοι ἐλάλησαν μετ' ἐγκωμίων, εἶναι τὸ τοῦ Πυγμαλίωνος, ἐλεφάντινον καὶ τοσούτῳ περικαλλές, ὥστε παρεβλήθη πρὸς γυναῖκα ζῶσαν. Ἀπεκομίσαμεν ἐξ Ἰδαλίου πολυάριθμα ἀγάλματα, ἀναθήματα πιθανῶς τῇ Ἀφροδίτῃ.— Τοῦτα ἐξ ἀργίλλου ὀπτῆς ἢ ἐκ τιταιώδους λίθου εἰσὶ τέχνης τὰ μάλα βαναύσου.

[ἀκολουθεῖ.]

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Η ΑΣΘΕΝΗΣ ΛΥΡΑ.

ἤτοι

λυρικὰ ποιήματα Βασιλείου Μιχαηλίδου. Εἰς ὄγδοον ἐκ 44 σελίδων. Τιμὴ διὰ τοὺς συνδρομητὰς σελίνιον ἓν καὶ δι' τοὺς μὴ συνδρομητὰς φράγκον ἓν καὶ ἥμισυ. Εὑρίσκεται παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Λεμησσῷ καὶ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς "Ἀληθείας."

* *
*

Εἰδοποιήσεις.

ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Φ. ΚΟΛΛΑΚΙΔΟΥ

Ὁδὸς Ἁγ. Ἀνδρέου καὶ Ἁγ. Πατρικίου, ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κου Δ. Χ Παύλου.

Ἐν τῷ ρηθέντι ὑφασματοπωλείῳ, πλουτισθέντι ἐσχάτως διὰ διαφόρων πραγματειῶν ἐξ Εὐρώπης πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς ἐκτὸς διαφόρων ἄλλων συνήθων πραγματειῶν, καὶ αἱ ἑξῆς.

Κασιμήρια μαῦρα καὶ τσόχαι Γαλλικαὶ, κασιμήρια χρωματιστὰ Ἀγγλικὰ καὶ Γαλλικὰ, διάφορα ὑφάσματα μετάξινα, πουπλίναι μαλλομετάξιναι, πουπλίνια κλαδωτὰ, ἀλπακάδες διαφόρων εἰδῶν καὶ βελοῦδα καὶ γαρνιμέντα διάφορα, κορδέλλαι μετάξιναι, ἀλεξίβροχα [ὀμβρέλλαι] διὰ γυναῖκας καὶ ἄνδρας πῖλοι μαῦροι Γαλλικοὶ ἀνδρῶν φλανέλλαι λευκαὶ καὶ χρωματισταὶ, κοσμήματα διάφορα χρυσᾶ Γαλλικὰ, κλῖναι σιδηραῖ καὶ διάφορα εἴδη συρμοῦ.

Οἱ εἰς τὸ ρηθὲν κατάστημα προσερχόμενοι, θέλουσι μένει κατάπαντα εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λεμησσῷ 15]27 Ἰανουαρ. 1882

* *

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι κατὰ προηγουμένην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Δημαρχείου ἄδειαν ὁ ὑποφαινόμενος θέλει δημοπρατεῖ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Ν. Κάρταλη ὁδὸς Ἁγ. Ἀνδρέου ἀριθ. 87 μαγαζείῳ διαφόρους πραγματείας, ἔπιπλα καὶ κτήματα ἀκίνητα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποτεινέσθω ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 26 Ἰανουαρ. 1882

ΠΑΤΣΙΦΙΚΟΣ ΗΛΙΑ
δημοπράτης.

* *
*

NOTICE

I, the undersigned, beg to bring into public notice that, having obtained from the Municipality of that town the authorisation, I shall sell by public auction, every Sunday several goods, furnitures, and immovable possessions in the store under Mr. Cartali's house, St. Andrew Street.

For further particulars apply to the undersigned.

PACIPHICO ELIA
auctioner

Limassol 26 Jan. 1882.

* *
*

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ὁ ἔμπειρος κλειδοκυμβαλιστὴς Κύριος Εδουάρδος Ἀραβιὰν θέλει παιανίζει ἑκλεκτὰ τεμάχια ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου ἐν τῷ Καφενείῳ "Βικτωρία" καθ' ἑκάστην.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 15]27 Ἰανουαρ. 82.

Ὁ διευθυντὴς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΜΠΙΗ.